

Železný rytíř na rohu Platněřské ulice

Z Mariánského náměstí ke Staroměstskému vede Platněřská ulice, vlevo od budovy magistrátu. Na jejím nároží stojí socha v nadživotní velikosti. Je to postava rytíře, postrádající jakékoliv heraldické znaky. Navíc při bližším pohledu uvidíme, že nemá obličej. Nemá ani hledí, které by snad zakrývalo tvář. Plastika se jménem Železný rytíř byla instalována v roce 1920. Zdálo by se milé, že se Ladislav Šaloun (1870-1946) inspiroval názvem ulice, kde kdysi platněři vyráběli rytířská brnění, ale bylo to trochu jinak.

Později byla na pravé straně budovy instalována i druhá socha. Je to Rabbi Löw s dívkou od téhož autora. Secesní budova nové radnice byla postavena ještě za monarchie (1907-1911) a nejen nárožní plastiky, ale i výzdoba dalšího sochaře Stanislava Suchardy zdůrazňuje české národnostní vědomí. Vraťme se však k rytíři a ke zjevné inspiraci jeho tvůrce, který kromě legendy o tvůrci Golema chtěl připomenout vůbec nejnámější pražské strašidlo. Nemínil ho však „sochat“ s hlavou v podpaží, tak zůstalo při náznaku, kterým je hlava bez obličje.

Ve spleti uliček pražského Starého Města kdysi žil šlechtný templářský rytíř, který jezdil na krásném bílém koni. Dnes je jedním z nejoblíbenějších pražských duchů. Bezhlavý templář jezdí po dlážděných ulicích a vyzývá chrabrá srdce, aby ho vysvobodila ze spárů prokletí. Bude vysvobozen, až statečný člověk zastaví jeho koně, zmocní se rytířova meče a probodne templářovo srdce. Bezhlavý duch se toulá mezi půlnocí a jednou hodinou ranní nejčastěji po Liliové ulici. Není jasné, čím se rytíř za svého života provinil, že si zasloužil tak hrozný osud.

Volně citováno z <http://cz.prague-stay.com/lifestyle/clanek/840-bezhlavy-templar/>

Původ pověsti však nejasný není, postačí jen stručná fakta. Řád templářů vznikl začátkem 12. stol. s původním posláním chránit poutníky cestou do Jeruzaléma. Narůstající moc a bohatství řádu však popuzovalo panovníky a nakonec francouzský král Filip IV. Sličný v říjnu 1307 nařídil rozsáhlé zatýkání, mučení i popravy všech výše postavených rytířů. Byli pronásledováni ve všech svých komendách, tedy i v Praze, kde působili od r. 1232.

O likvidaci „kacířského“ řádu se tu horlivě postarali především dominikáni. Získali nezbytnou mocenskou a vojenskou podporu krále Jindřicha Korutanského, který (jako všichni králové) respektoval postoje církve. A tak se oním bezhlavým rytířem patrně stal tehdejší pražský velmistr templářského řádu.